

פרשת וישב

לז 1 - מ 23

לז¹ יַעֲקֹב הִתְיַשֵּׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן, שָׁבָה הַתְּגוּרָר אָבִיו.² אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב. כַּאֲשֶׁר
הָיָה יוֹסֵף נֶעַר בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, הָיָה רוֹעֵה אֶת הַצֹּאן עִם אָחִיו, עִם בְּנֵי בְלָהָה
וְעִם בְּנֵי זְלָפָה נְשׂוֹת אָבִיו. יוֹסֵף דִּבֶּר עֲלֵיהֶם רְעוֹת בְּאָזְנֵי אָבִיהֶם.³ יִשְׂרָאֵל אָהַב
אֶת יוֹסֵף יוֹתֵר מִכָּל בְּנָיו, כִּי הָיָה בֶן הַזְּקוּנִים שָׁלוֹ, וְהוּא עָשָׂה לוֹ כְּתֻנֹת פָּסִים.
⁴ כַּאֲשֶׁר רָאוּ הָאֲחִים שְׂאֵבִיהֶם אוֹהֵב אֶת יוֹסֵף יוֹתֵר מִכָּל אָחִיו, הִחֲלוּ לְשַׂנְא
אוֹתוֹ, וְלֹא יָכְלוּ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּשָׁלוֹם.

⁵ אִזְ חָלַם יוֹסֵף חֲלוֹם. כַּאֲשֶׁר סִפֵּר אוֹתוֹ לְאָחִיו, הֵם שָׁנְאוּ אוֹתוֹ עוֹד יוֹתֵר.
⁶ אָמַר לָהֶם: "שִׁמְעוּ בְּבִקְשָׁה אֶת הַחֲלוֹם הַזֶּה שְׁחַלְמָתִי.⁷ הֲנִי אֲנַחֲנוּ קוֹשְׁרִים
שְׂבוּלִים לְאֱלֻמוֹת בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. פְּתֹאֹם קָמָה הָאֱלֹמָה שְׁלִי וְהִתְיַצְּבָה, וְהָאֱלֻמוֹת
שְׁלַכְכֶם הִסְתַּדְּרוּ סְבִיבָהּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְאֱלֹמָה שְׁלִי." ⁸ אִזְ אָמְרוּ לוֹ אָחִיו: "הָאֵם
בְּאֵמֶת תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ? הָאֵם בְּאֵמֶת תִּמְשַׁל בְּנוֹ?" וְהֵם שָׁנְאוּ אוֹתוֹ עוֹד יוֹתֵר בְּגִלְל
הַחֲלוֹמוֹת שָׁלוֹ, וּבְגִלְל הַדְּבָרִים שְׂאָמַר.

⁹ אִזְ חָלַם יוֹסֵף חֲלוֹם נֹסֵף, אַחֲרָי. הוּא סִפֵּר אוֹתוֹ לְאָחִיו וְאָמַר: "הֲנִי חֲלַמְתִּי
עוֹד חֲלוֹם, וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּוּ לִי." ¹⁰ כַּאֲשֶׁר סִפֵּר
אֶת הַחֲלוֹם לְאָבִיו וּלְאָחִיו, גָּעַר בּוֹ אָבִיו וְאָמַר לוֹ: "מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה שְׁחַלְמָתָ?
הָאֵם בְּאֵמֶת נְבוֹא אָנִי וְאִמָּךְ וְאַחִיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֲרֻצָּה?" ¹¹ אָחִיו קִנְאוּ בּוֹ,
אֲךָ אָבִיו שָׁמַר אֶת הַדְּבָר בְּלִבּוֹ.

¹² הִלְכוּ אָחֵי יוֹסֵף לְרְעוֹת אֶת צֹאן אָבִיהֶם בְּשֶׁכֶם. ¹³ אָמַר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף:
"הָאֵם אֵין אַחִיךָ רוֹעִים בְּשֶׁכֶם? בּוֹא וְאַשְׁלַח אוֹתְךָ אֵלֵיהֶם." עָנָה לוֹ יוֹסֵף: "הֲנִי
אָנִי." ¹⁴ אָמַר לוֹ: "לֵךְ בְּבִקְשָׁה וּרְאֵה מָה שְׁלוֹם אַחִיךָ וּמָה שְׁלוֹם הַצֹּאן, וְשׁוֹב
וּסִפֵּר לִי." הוּא שָׁלַח אוֹתוֹ מֵעֵמֶק חֲבְרוֹן, וְיוֹסֵף הִגִּיעַ לְשֶׁכֶם. ¹⁵ מָצָא אוֹתוֹ אִישׁ

שָׂרָאָה שֶׁהוּא תּוֹעָה בְּשׂוּדָה. שָׂאל אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר: "מָה אַתָּה מְחַפֵּשׁ?"¹⁶ אָמַר יוֹסֵף: "אֵת אַחִי אָנִי מְחַפֵּשׁ. אָמַר לִי בְּבִקְשָׁה אֵיפֹה הֵם רוּעִים." ¹⁷ אָמַר הָאִישׁ: "הֵם עָבְרוּ מִכָּאן, כִּי שָׁמַעְתִּי אוֹתָם אוֹמְרִים, 'בּוֹאוּ גִלְךָ לְדַתְּךָ.' " הִלֵּךְ יוֹסֵף בְּעִקְבוֹת אַחִיו וּמָצָא אוֹתָם בְּדַתְּךָ.

¹⁸ כַּאֲשֶׁר רָאוּ אוֹתוֹ מֵרְחוֹק, לִפְנֵי שֶׁהִתְקַרַּב אֵלֵיהֶם, זָמְמוּ נִגְדוּ כְּדִי לְהַמִּית אוֹתוֹ. ¹⁹ אָמְרוּ אִישׁ אֶל אַחִיו: "הִנֵּה בַעַל הַחֲלוּמוֹת הַזֶּה מֵגִיעַ." ²⁰ כָּעֵת, גִּלְךָ וְנִהְרַג אוֹתוֹ, נִשְׁלַיְךָ אוֹתוֹ בְּאֶחָד הַבוֹרוֹת, וְנִגִּיד, 'חֲיֶה רָעָה אֲכַלֶּה אוֹתוֹ.' נִרְאָה כִּי־צַד כֶּךָ יִתְגַּשְׁמוּ חֲלוּמוֹתֶיךָ. ²¹ כַּאֲשֶׁר שָׁמַע זֹאת רְאוּבֵן, הֲצִיל אוֹתוֹ מִיָּדָם. הוּא אָמַר: "בּוֹאוּ לֹא נִהְרַג אוֹתוֹ." ²² אָמַר לָהֶם רְאוּבֵן: "אֵל תִּשְׁפְּכוּ דָם. הַשְּׁלִיכוּ אוֹתוֹ אֶל הַבוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר, אַךְ אֵל תִּפְגְּעוּ בוֹ." כֶּךָ רָצָה רְאוּבֵן לְהַצִּיל אוֹתוֹ מִיָּדָם וּלְהַשִּׁיבוֹ אֶל אָבִיו.

²³ כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ יוֹסֵף אֶל אַחִיו, הִפְשִׁיטוּ אֶת כְּתָנֹתָם, אֶת כְּתָנֹת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו. ²⁴ הֵם לָקְחוּ אוֹתוֹ וְהַשְּׁלִיכוּ אוֹתוֹ אֶל הַבוֹר. הַבוֹר הָיָה רֵיק, לֹא הָיוּ בוֹ מַיִם. ²⁵ אַז הִתְיַשְּׁבוּ הָאֲחִים לֶאֱכֹל אֶת מְזוֹנָם. כַּאֲשֶׁר הִרְיָמוּ אֶת עֵינֵיהֶם רָאוּ וְהִנֵּה שִׁירָה שֶׁל יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגְּלָעַד, וְהַגְּמָלִים שָׁלְהֶם נוֹשְׂאִים תְּבֻלִינִים, צְמַחֵי מִרְפָּא וּבְשָׁמִים בְּדַרְכָם לְהוֹרִיד לְמִצְרַיִם. ²⁶ אָמַר יְהוּדָה אֶל אַחִיו: "מָה נִרְוִיחַ אִם נִהְרַג אֶת אַחִינוּ, וְנִסְתִּיר שֶׁשְׁפַכְנוּ אֶת דָּמוֹ?" ²⁷ בּוֹאוּ נִמְכֹּר אוֹתוֹ לְיִשְׁמַעְאֵלִים. כֶּךָ לֹא נִפְגַּע בוֹ בִּידֵינוּ, הִרִי אַחִינוּ וּבִשְׂרָנוּ הוּא." אַחִיו שָׁמְעוּ לְדַבְּרוֹ. ²⁸ כַּאֲשֶׁר עָבְרוּ שָׁם סוֹחָרִים מִדִּינִים, מָשְׁכוּ הָאֲחִים אֶת יוֹסֵף וְהֶעֱלוּ אוֹתוֹ מִן הַבוֹר. אַז מָכְרוּ אֶת יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים תְּמוֹרֶת עֶשְׂרִים שֶׁקְלֵי כֶּסֶף. הֵם הִבִּיאוּ אֶת יוֹסֵף לְמִצְרַיִם. ²⁹ כַּאֲשֶׁר חָזַר רְאוּבֵן אֶל הַבוֹר וּרְאָה שֶׁיוֹסֵף אֵינְנוּ בַבוֹר, קָרַע אֶת בְּגָדָיו. ³⁰ הוּא חָזַר אֶל אַחִיו וְאָמַר: "הֵילֵד אֵינְנוּ, וְאֵנִי לֹאן אֵנִי אֵלֶיךָ?" ³¹ לָקְחוּ הָאֲחִים אֶת כְּתָנֹת יוֹסֵף, שָׁחְטוּ תֵישׁ, וְטָבְלוּ אֶת הַכְּתָנֹת בַּדָּם. ³² הֵם שָׁלְחוּ אֶת כְּתָנֹת הַפָּסִים, הִבִּיאוּ אוֹתָהּ אֶל אָבִיהֶם וְאָמְרוּ: "מָצָאנוּ זֹאת. אֲנֵנוּ זֵהָ, הָאֵם כְּתָנֹת בְּנֶךָ הִיא אוֹ לֹא?" ³³ זֵהָ יַעֲקֹב אֶת הַכְּתָנֹת וְאָמַר: "זֹו כְּתָנֹת בְּנִי, חֲיֶה רָעָה אֲכַלֶּה אוֹתוֹ. יוֹסֵף בּוֹדָאֵי נִטְרָף." ³⁴ אַז קָרַע יַעֲקֹב אֶת בְּגָדָיו, שָׁם שָׁק עַל מַתְנָיו וְהִתְאַבֵּל עַל

בְּנוֹ יָמִים רַבִּים. ³⁵ כָּל בְּנָיו וּבְנוֹתָיו שָׁל יַעֲקֹב קָמוּ לְנַחֵם אוֹתוֹ, אֲךָ הוּא סָרַב לְהִתְנַחֵם וְאָמַר: "אֲמַשִּׁיךְ לְהִתְאַבֵּל עַד שְׂאֵרֵד אֶל בְּנֵי שְׂאוּלָה." כִּךְ אָבִיו בָּכָה עָלָיו. ³⁶ הַמְדִינִים מָכְרוּ אֶת יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם לְפוֹטִיפָר שֵׁר פְּרָעָה, הַמְמַנֶּה עַל מִשְׁמֵר הַמֶּלֶךְ.

¹ לַח־ כִּךְ הָיָה שְׁבַעַת הַהֵיָא נִפְרָד יְהוּדָה מֵאֲחִיו, יָרַד וְהִקִּים אֶת אָהֱלוֹ לִיד אִישׁ מֵעַדְלָם שְׁשֻׁמוֹ חִירָה. ² שָׁם רָאָה יְהוּדָה אֶת בֵּתוֹ שֶׁל אִישׁ כְּנַעֲנִי שְׁשֻׁמוֹ שׁוּעַ. הוּא לָקַח אוֹתָהּ לְאִשָּׁה וְשָׁכַב אִתָּהּ. ³ בֵּת שׁוּעַ הִרְתָּה וַיִּלְדָה בֵּן, וְהוּא קָרָא לוֹ עֵר. ⁴ הֵיא הִרְתָּה שׁוּב וַיִּלְדָה בֵּן, וְהֵיא קָרָאָה לוֹ אוֹנָן. ⁵ כִּאֲשֶׁר הָיָה בְּכַזִּיב יִלְדָה בֵּן נוֹסֵף, וְלוֹ קָרָאָה שֵׁלָה.

⁶ יְהוּדָה לָקַח אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ, וְשִׁמָּה תָמַר. ⁷ עֵר, בְּכוֹרוֹ שֶׁל יְהוּדָה, הָיָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה, וַיְהוּה הַמִּית אוֹתוֹ. ⁸ אָמַר יְהוּדָה לְאוֹנָן: בּוֹא אֶל אִשְׁתִּי אַחִיָּה, הִתְיַחַד אִתָּהּ וְהִקֵּם מִמֶּנָּה צֶאֱצָאִים לְאַחִיָּה. ⁹ אֲךָ אוֹנָן יָדַע שֶׁהֵילֵד שְׂיִוֵּלֵד לֹא יִחָשֵׁב כְּבָנוֹ שָׁלוֹ. לָכֵן, בְּכָל פַּעַם שֶׁשָׁכַב עִם אִשְׁתִּי אַחִיו שָׁפַךְ אֶת זֵרְעוֹ אֶרְצָה כְּדִי לֹא לִתֵּת לְאַחִיו צֶאֱצָא. ¹⁰ מָה שֶׁעָשָׂה אוֹנָן הָיָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה, וְהוּא הַמִּית גַּם אוֹתוֹ.

¹¹ אָמַר יְהוּדָה לְתָמַר כִּלְתוֹ: "שְׁבִי אֶלְמָנָה בְּבֵית אָבִיךָ, עַד שְׂיִגְדֵל שֵׁלָה בְּנִי." כִּי חָשַׁב, שֶׁלֹּא יָמוּת גַּם הוּא כְּמוֹ אַחִיו. הִלְכָה תָמַר וַיִּשְׁבָּה בְּבֵית אָבִיָּה. ¹² כַּעֲבֹר יָמִים רַבִּים מָתָה בֵּת שׁוּעַ, אֲשֶׁתוֹ שֶׁל יְהוּדָה. כִּאֲשֶׁר סִיִּם לְהִתְאַבֵּל, הִצְטָרַף יְהוּדָה אֶל גּוֹזְזֵי צֶאֱנוֹ בְּתִמְנָה יַחַד עִם חִירָה, יָדִידוֹ מֵעַדְלָם.

¹³ נֶאֱמַר לְתָמַר: "הִנֵּה חֲמִיךָ עוֹלָה לְתִמְנָה לְגַזֵּא אֶת צֶאֱנוֹ." ¹⁴ הַסִּירָה תָמַר מֵעֲלִיָּה אֶת בְּגָדֵי הָאֶלְמָנוּת, הִתְכַּסְתָּה וְהִתְעַטְפָה בְּצַעֲרִיךָ, וַיִּשְׁבָּה בְּפֶתַח הַיִּשׁוּב עֵינֵיךָ אֲשֶׁר נִמְצָא בְּדַרְךָ לְתִמְנָה, כִּי רָאָתָה שֶׁשֵׁלָה גָדֵל, וְהֵיא לֹא נִתְנָה לוֹ לְאִשָּׁה.

¹⁵ כִּאֲשֶׁר רָאָה אוֹתָהּ יְהוּדָה חָשַׁב אוֹתָהּ לְזוֹנָה, כִּי כִסְתָה אֶת פָּנֶיהָ. ¹⁶ הוּא פָּנָה אֵלֶיהָ לְצַד הַדֶּרֶךְ וְאָמַר לָהּ: "תְּנִי לִי בְּבִקְשָׁה לְשָׁכַב אִתָּךְ," מִפְּנֵי שֶׁלֹּא יָדַע שֶׁהֵיא כִּלְתוֹ. אָמְרָה לוֹ: "מָה תִּתֵּן לִי אִם תִּשְׁכַּב אִתִּי?" ¹⁷ אָמַר לָהּ: "אֲנִי אֲשַׁלַּח לְךָ גְּדֵי עִזִּים מִן הַצֶּאֱנוֹ." אָמְרָה לוֹ: "אִם תִּתֵּן לִי עֵרְבוֹן עַד שֶׁתִּשְׁלַח אוֹתוֹ." ¹⁸ אָמַר לָהּ: "אֵיזָה עֵרְבוֹן אֶתֵּן לְךָ?" עָנְתָה: "תֵּן לִי אֶת הַחוֹתָם שֶׁלְּךָ וְהַחוּט הַקָּשׁוּר אֶלָיו,

וְאֵת הַמָּטָה שֶׁלָּךְ שְׁבִידָךְ. "נָתַן לָהּ יְהוּדָה אֶת הָעֵרְבוֹן, שָׁכַב אֶתָּה, וְהִיא הִרְתָּה לוֹ.¹⁹ אִזְּ קָמָה תָּמַר וְהִלְכָה, הִסִּירָה אֶת צְעִיפָהּ מֵעַלֶּיהָ וּלְבָשָׁה אֶת בְּגָדֵי הָאֲלֻמָּנוֹת שֶׁלָּהּ.

²⁰ כַּאֲשֶׁר שָׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדֵי הָעֵזִים בְּיַד יְדִידוֹ הָעֵדְלָמִי כְּדֵי לִקְחֹת אֶת הָעֵרְבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה, לֹא מָצָא אוֹתָהּ.²¹ הוּא שָׁאַל אֶת אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם: "אֵיפֹה הַקֹּדֶשֶׁה הֵיא מֵהַיְשׁוּב עֵינַיִם שְׁעַל הַדֶּרֶךְ?". עָנּוּ לוֹ: "לֹא הִיְתָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה קֹדֶשֶׁה." ²² שָׁב הַיְדִיד אֶל יְהוּדָה וְאָמַר: "לֹא מָצָאתִי אוֹתָהּ, וְגַם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ שֶׁלֹּא הִיְתָה קֹדֶשֶׁה בַּמָּקוֹמָם." ²³ אָמַר יְהוּדָה: "מוֹטֵב שֶׁתִּשְׁמַר לְעֲצָמָהּ אֶת הָעֵרְבוֹן, כְּדֵי שֶׁלֹּא נִהְיֶה לְבוֹז. הֲרִי אֲנִי שֶׁלַּחְתִּי אֶת הַגְּדֵי הַזֶּה, וְאֶתָּה לֹא מָצָאתְ אוֹתָהּ." ²⁴ כַּעֲבַר כְּשֶׁלוֹשָׁה חֳדָשִׁים נֶאֱמַר לִיהוּדָה: "תָּמַר כָּלְתָךְ זָנְתָה, וּמִמַּעֲשֵׂה הַזְּנוּת הַזֶּה הִרְתָּה." אָמַר יְהוּדָה: "הוֹצִיאוּ אוֹתָהּ וּתְנֶנּוּ לָהּ לְהַשְׂרֵף." ²⁵ בְּעוֹד הֵם מוֹצִיָאִים אוֹתָהּ, שֶׁלַּחַה תָּמַר הוֹדְעָה לְחַמְיָהּ: "אֲנִי הָרָה לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה שַׁיְכִים לוֹ," וְעוֹד אָמְרָה: "זֶהָ בְּבִקְשָׁה לְמִי שַׁיְכִים הַחוֹתֶמֶת וְהַפְתִּילִים וְהַמָּטָה הָאֵלֶּה." ²⁶ הַכִּיר יְהוּדָה אֶת הַחֲפָצִים וְאָמַר: "הִיא צְדִיקָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי, מִכִּיּוֹן שֶׁלֹּא נָתַתִּי אוֹתָהּ לְשִׁלָּה בְּנִי." הוּא לֹא הוֹסִיף לְשָׁכַב אֶתָּה.

²⁷ כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ זְמַנָּהּ שֶׁל תָּמַר לְלָדֵת רָאוּ וְהִנֵּה תְאוּמִים בְּבִטְנָהּ.²⁸ כַּאֲשֶׁר יִלְדָה, הוֹשִׁיט הָאֶחָד יָד. לְקַחְהָ הַמִּיִּלְדֵת וְקִשְׂרָה עַל יָדוֹ חוּט שָׁנִי וְאָמְרָה: "זֶה יֵצֵא רֵאשׁוֹן." ²⁹ אָךְ הוּא הֶחֱזִיר אֶת יָדוֹ, וְהִנֵּה אָחִיו יֵצֵא. אִזְּ אָמְרָה: "אִיזוֹ פְּרָצָה פְּרָצְתָ לְעֲצָמָךְ!", וְהוּא נִקְרָא בְּשֵׁם פֶּרֶץ.³⁰ אַחֵר כֵּךְ יֵצֵא אָחִיו, אֲשֶׁר עַל יָדוֹ חוּט הַשָּׁנִי, וְהוּא נִקְרָא בְּשֵׁם זֶרַח.

¹ לט ¹ יוֹסֵף הוֹרֵד לְמִצְרַיִם. פּוֹטִיפֵר, אִישׁ מִצְרִי וְשֵׁר פְּרַעֲהַ הַמְּמַנֶּה עַל מִשְׁמַר הַמֶּלֶךְ, קָנָה אוֹתוֹ מִיַּד הַיִּשְׁמַעְאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרִידוּ אוֹתוֹ לְשָׁם.² יְהוּהָ הָיָה עִם יוֹסֵף וּלְכֹן הוּא הָיָה לְאִישׁ מְצַלִּיחַ. הוּא נִשְׁאָר בְּבֵית אֲדוֹנָיו הַמִּצְרִי.³ אֲדוֹנָיו רָאָה שְׂיָהוּהָ אוֹתוֹ, וְשָׂאת כָּל מַעֲשֵׂה יָדָיו יְהוּהָ מְצַלִּיחַ.⁴ יוֹסֵף מָצָא חֵן בְּעֵינֵי פּוֹטִיפֵר וְשִׁרְת אוֹתוֹ. פּוֹטִיפֵר מָנָה אוֹתוֹ לְמִנְהַל הַבַּיִת, וְהַפְקִיד בְּיָדוֹ אֶת כָּל מֶה שְׂיֵישׁ לוֹ.⁵ וְכַךְ, מֵאִזְּ שִׁמְנָה אֶת יוֹסֵף עַל בֵּיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ, בִּרְךְ יְהוּהָ אֶת בֵּית הַמִּצְרִי

בגלל יוסף. ברפת יהוה שרתה על כל מה שיש לו, בבית ובשדה.⁶ פוטיפר הפקיד את כל אשר לו בידי יוסף, ולא דאג לדבר, מלבד המזון שאכל. ויוסף היה יפה תאר ויפה מראה.

⁷ אחרי הדברים האלה הביטה אשת פוטיפר אל יוסף ואמרה לו: "שכב אתי."⁸ אך יוסף סרב, ואמר לאשת אדוניו: "ראי, אדוני אינו מתענגן אצלי על מה שקורה בבית. את כל מה שיש לו הפקיד בידי.⁹ אין גדול ממני בבית הזה. הוא לא מנע ממני דבר, אלא רק אותך, מכיון שאת אשתו. איך אוכל אם כן לעשות רעה גדולה כזאת, ולחטא לאלהים?"¹⁰ למרות שדברה כך אל יוסף יום יום, הוא לא הסכים לשכב איתה ולשהות בקרבתה.

¹¹ אך יום אחד, כאשר בא הביתה לעשות את עבודתו, לא היה איש מאנשי הבית בתוך הבית.¹² תפסה אותו האשה בבגדו ואמרה: "שכב אתי," אך הוא השאיר את בגדו בידה וברח ויצא החוצה.¹³ כאשר ראתה שהוא השאיר את בגדו בידה וברח החוצה,¹⁴ קראה לאנשי ביתה ואמרה להם: "ראו, אישי הביא לנו איש עברי לשים אותנו ללעג. הוא בא אלי כדי לשכב אתי, אבל אני הרמתי קול צעקה.¹⁵ כאשר שמע שהרמתי את קולי וצעקתי, השאיר את בגדו אצלי, וברח ויצא החוצה."

¹⁶ הניחה האשה את בגדו אצלה, עד שבא אדונו אל ביתו.¹⁷ היא ספרה לו את הדברים האלה ואמרה: "בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו, כדי לשים אותי ללעג.¹⁸ כאשר הרמתי את קולי וצעקתי, הוא השאיר את בגדו אצלי וברח החוצה."¹⁹ אדוניו שמע את דברי אשתו, את אשר ספרה לו ואמרה: "את הדברים האלה עשה לי עבדה," וכעס מאוד.²⁰ אדונו של יוסף לקח אותו ומסר אותו לבית הסהר, למקום אשר בו אסורים אסירי המלך, ושם הוא היה בבית הסהר.

²¹ אך יהוה היה עם יוסף ופרש עליו חסד, וגרם לכוך שימצא חן בעיני מפקד בית הסהר.²² כך הפקיד מפקד בית הסהר תחת אחריותו של יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר. כל מה שהיו עושים שם הוא דאג שיעשה.²³ מפקד

בית הסהר לא השגיח על אף דבר שבאחריותו, מפיון שיהוה היה עם יוסף, ואת כל אשר הוא עשה, יהוה הצליח בידו.

^{1 מ} לאחר הדברים האלה, חטאו שר המשקים של מלך מצרים ושר האופים, לאדונם, למלך מצרים. ² פרעה זעם על שני שריו, על שר המשקים ועל שר האופים. ³ הוא מסר אותם למעצר בבית מפקד משמר המלך שבבית הסהר, במקום שבו היה יוסף אסור. ⁴ מפקד המשמר פקד על יוסף להיות עם השרים, והוא שרת אותם. הם ישבו במעצר ימים רבים.

⁵ שר המשקים ושר האופים של מלך מצרים, שהיו אסורים בבית הסהר, חלמו באותו לילה חלום. כל אחד מהם חלם את חלומו, ולכל חלום היתה משמעות אחרת. ⁶ כאשר בא אליהם יוסף בבקר, ראה שהם מטרדים. ⁷ שאל יוסף את שרי פרעה שהיו אתו במעצר בבית אדונו ואמר: "מדוע פניכם עצובים היום?" ⁸ אמרו לו: "חלמנו חלום, ואין מי שיפתר אותו." אמר להם יוסף: "האם לא לאלהים שיכים הפתרונות? ספרו לי בבקשה."

⁹ ספר שר המשקים את חלומו ליוסף ואמר לו: "בחלומי ראיתי לנגדי גפן. ¹⁰ ולגפן שלושה שריגים. כאשר פרחה הגפן עלו נצנייה, ואשכולותיה הבשילו לענבים. ¹¹ אחזתי בידי בכוסו של פרעה, לקחתי את הענבים וסחטתי אותם לכוס של פרעה, והנחתי את הכוס בכף ידו של פרעה." ¹² אמר לו יוסף: "זה פתרון החלום: שלושת השריגים הם שלושה ימים. ¹³ בעוד שלושה ימים פרעה ירים את ראשו וישיב אותו אל מעמדה. אתה תניח את כוס פרעה בידו, כפי שנהגת קדם, כאשר היתה שר המשקים שלו. ¹⁴ רק זכר אותי כאשר ייטב לה, ועשה עמי חסד בבקשה. הזכר אותי לפרעה, והוצא אותי מן הבית הזה. ¹⁵ כי למעשה נחטפתי מארץ העברים, וגם פה לא עשיתי שום דבר המצדיק שיכלאו אותי בבית הסהר."

¹⁶ ראה שר האופים שיוסף פתר את החלום בדרך מיטיבה, ואמר לו: "גם אני ראיתי בחלומי, והנה שלושה סלי לחם על ראשי. ¹⁷ בסל העליון היו מכל דברי המאפה של מזון פרעה, אך הצפורים אכלו אותם מן הסל שמעל לראשי."

¹⁸ עָנָה לוֹ יוֹסֵף וְאָמַר: "זֶה פְּתֹרֹן הַחֲלוּם. שְׁלוֹשֶׁת הַסָּלִים הֵם שְׁלוֹשָׁה יָמִים.
¹⁹ בְּעוֹד שְׁלוֹשָׁה יָמִים יָרִים פַּרְעֹה אֶת רֹאשׁוֹ מֵעֲלֵיָּהּ וַיִּתְּלָהּ אוֹתָהּ עַל עֵץ,
וְהַצְּפוּרִים יֹאכְלוּ אֶת בְּשָׂרָהּ מֵעֲלֵיָּהּ."

²⁰ וְכָךְ הָיָה. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שָׁהָיָה יוֹם הַהֲלָדָת שֶׁל פַּרְעֹה, הוּא עָשָׂה מִשְׁתָּה לְכָל
עַבְדָּיו, וְהָרִים אֶת רֹאשׁ שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְאֶת רֹאשׁ שֵׁר הָאוֹפִים בְּקֶרֶב עַבְדָּיו.²¹ אֶת
שֵׁר הַמְּשָׁקִים הִחְזִיר לְתַפְקִידוֹ כְּאַחֲרָאֵי עַל מִשְׁקֵהוּ, וְהוּא הִנִּיחַ אֶת הַכּוֹס בְּכַף
יָדוֹ שֶׁל פַּרְעֹה,²² וְאָלוּ אֶת שֵׁר הָאוֹפִים תְּלָהּ, כְּפִי שֶׁפְּתָר לָהֶם יוֹסֵף.²³ אֵךְ שֵׁר
הַמְּשָׁקִים לֹא זָכַר אֶת יוֹסֵף, וְשָׁכַח אוֹתוֹ.